

	SUMARI	
	EDITORIAL	1
P3 A	RODOLINS	2
P3 B	POEMA	4
P4 A	AUSTRÀLIA	6
P4 B	SENSACIONS DE PRIMAVERA	8
P5 A	ELS RODOLINS	10
P5 B	ELS RODOLINS	12
1r A i 1rB	COSTUMS I TRADICIONS EXPLICADES PELS NENS DE PRIMER	14
2n A	EN MA KE VA DE VIATGE A L'HOSPITALET	18
2n B	UN VIATGE INESPERAT	20
3r A	CUINA MULTICULTURAL	22
3r B	EL SOMNI D'EN JORDI	24
4t A	QUIN VIATGE MÉS DIVERTIT	26
4t B	PASSATEMPS	28
5è A	L'AIGUA GUANYA TOT	30
5è B	LES GOTES D'AIGUA	32
6è A	UNA DECISIÓ EQUIVOCADA	34
6è B	MONTLESON I LA INVASIÓ DE LES CONSOLES	36
A.A	CARTA AL MEU AVI	38
	LA DIETA DE LA FELICITAT	40
	CONTES I LLIBRES	41

EDITORIAL

- Hola, com et dius?
- D'on ets?
- Fa molt que has arribat a Catalunya?
- Com és el teu país?

Aquestes preguntes tots els nens i nenes de l'escola en algun moment les hem fet a algun company o companya que acabava d'arribar. De mica en mica, li hem anat ensenyant com és el nostre BUSQUETS: les classes, el menjador, la biblioteca, el pati...; també els "profes" s'han preocupat d'acompanyar-los en aquests primers dies. Després ens hem anat coneixent, i hem pogut compartir vivències molt variades, fins arribar a ser AMICS. Una amistat que parteix del respecte i de l'enteniment i que al mateix temps ens enriqueix a tots.

Per aquest motiu, aquest St. Jordi, hem volgut recollir a la revista unes pinzellades de tradició, festa, cultura, cuina, dansa... i fantasia. Tot el que, en definitiva, forma part de nosaltres i de la nostra vida.

CANÇÓ: EL MÓN SERIA

El món seria més feliç,
si tots fóssim amics.
jugar tots junts, cantar tots junts,
seria divertit.

El món seria molt millor,
si no tinguéssim por.
Si sense demanar perdó
poguéssim ser com som.

En un altre món, és el món que volem,
és el món que volem, en un altre món.

El món seria més humà,
si tots fóssim germans.
Si ens agaféssim de les mans,
com mai no hem fet abans.

En un altre món...

Comunitat educativa del BUSQUETS I PUNSET

RODOLINS

P3A

ADAM

AINHOA

LUIS

ELS CONILLS FEM RODOLINS

Som la classe dels conills i aquest curs estem fent un projecte per estudiar-los.
Hem après moltes coses sobre aquests animals i us les volem explicar amb rodolins pensats entre tots els nens i les nenes de la classe.

RAFA

ELS CONILLS SÓN

Els conills són petits però molt divertits.

Tenen llargues orelles i nosaltres celles.

Quatre potes per saltar i un nas per olorar.

Tot el cos pelut perquè semblen un peluix.

Els conills

ERIC

POL

ANA MARIA

AVRIL

SORAYA

VALERIE

ALBA

NATÀLIA L

DANIEL

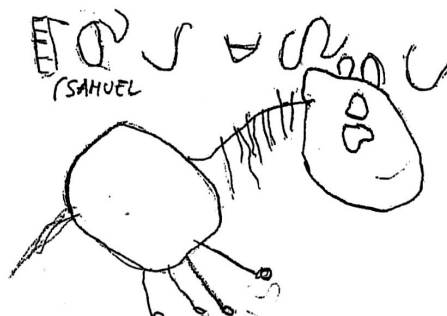
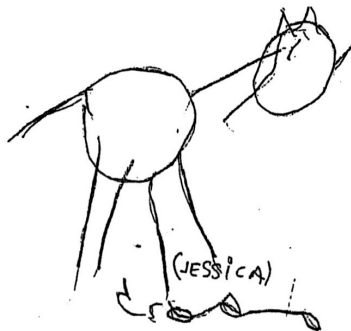
Els nens i nenes de la classe dels cavalls hem après molt sobre aquest animal i hem trobat un poema que explica coses dels cavalls petits. A més a més l'hem volgut il·lustrar amb els dibuixos que tots/es hem fet:

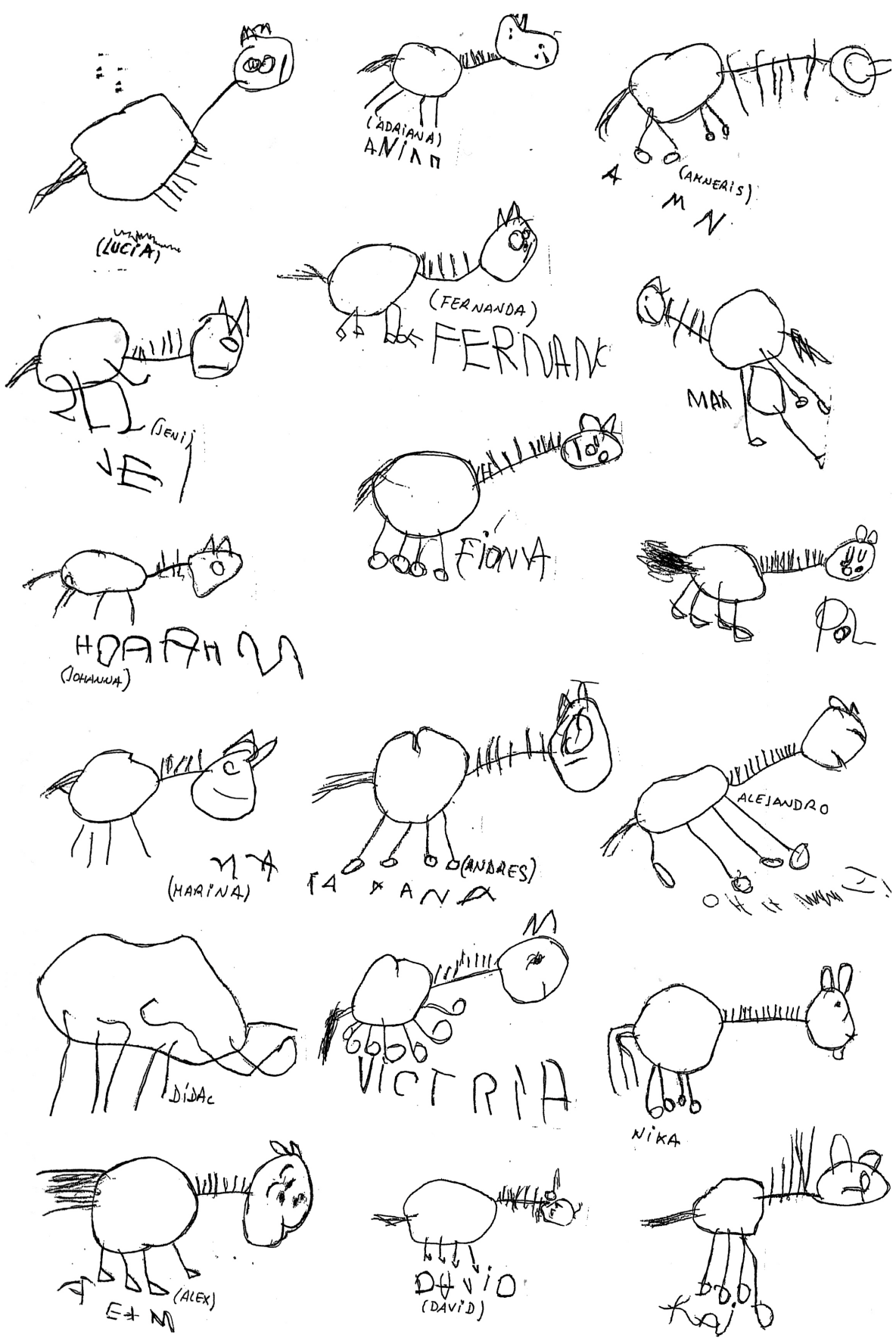
Aquest matí, l'euga jove
ha tingut un poltre blanc.
Mentre la mare el llepava
ha provat de renillar.

Al cap de molt poca estona
l'euga el vol fer caminar,
amb cops fluixets a les anques
i fregant-li el llom i el cap.

El poltre aixeca les cames
s'entranca amb els genolls,
però aviat aprèn a alçar-se
i ja camina tot sol.

(Núria Giralt)

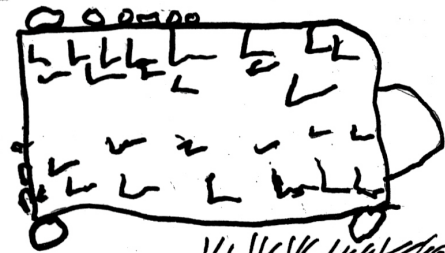
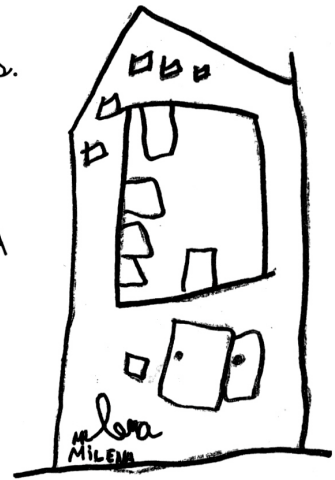

AUSTRÀLIA

P4A

Aquest curs hem viatjat pel món a veure països i contes.

Hem anat a visitar la CASA ASIA

amb autocar.

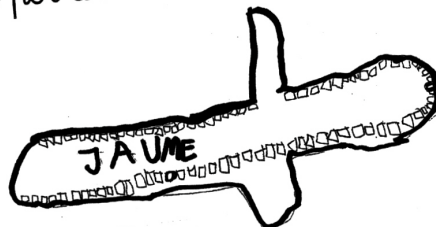

Allà ens han explicat 2 contes d'Austràlia i hem esmorzat a la terrassa de la casa a sobre d'un terra de vidre.

Austràlia és una illa molt gran que té molta aigua al voltant

Només es pot arribar amb avió i vaixell

perquè està molt lluny.

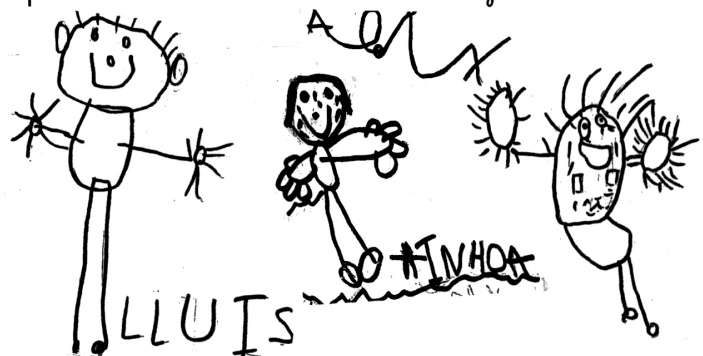
L'instrument que toquen és el didgeridoo
i abans caçaven amb el boomerang
que cada persona pintava.

Per Carnestoltes la Lucia es va disfressar de cangur.

El conte dels cangurs que ens van explicar va acabar en una festa on ens van pintar la cara. El groc representa el sol, el vermell el foc i el blanc la lluna i els estels.

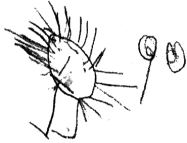
I ara ens acomiadem de tots vosaltres amb una paraula que vol dir adéu amb australià i que sona així "jalala"

La classe de les marietes (P4)

Noem

Michelle

Joan

Yahiker

Jordi

Sensacions de primavera P4B

Quan ...

- ...cada dia al jardí hi ha gespa...
- ... les papallones volen...
- ... el sol és al cel ...
- ... les flors estan al terra ...
- ... els ocells volen i canten amb el bec ...
- ... el sol brilla molt ...
- ... les fulles es tornen verdes ...
- ... " los árboles tienen gusanos " ...
- ... al costat de casa meva he vist flors grogues que són "amarillas" i tenen bitxos ...
- ... ve Sant Jordi ...
- ...estic content i tot és bonic ...
- ... és per mi i per tots ...

Diego València

Bet Juan Soneo

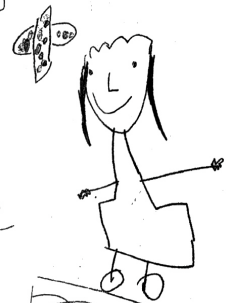
Primavera

Ariel

Jordina

Mar Vireb

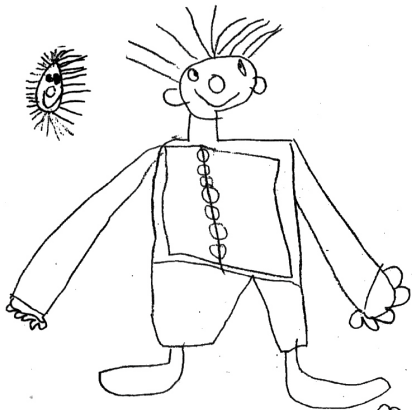
Erik Rede

Àlex M. Arce

Maria
Montserrat

Daniel Verdugo

Óscar
Ruiz

Claudia

Helena

Maria
Cid Vadenas

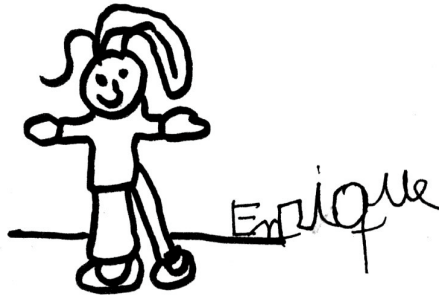

Juan
Diego

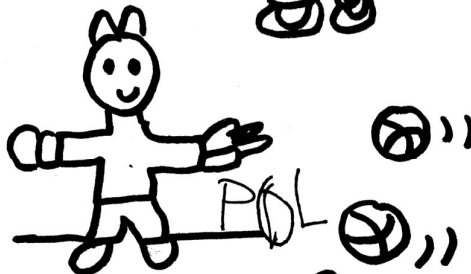
He vist un dofí
que penjava d'un fil.
Jean Pierre

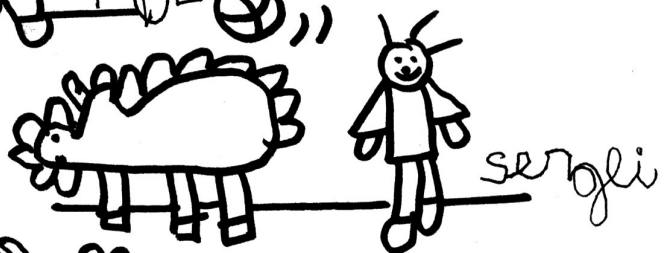
La nena amb sabates
menja patates.
Enrique

Tinc una pilota
que bota i rebota.
Pol

El león
es un peleón.
Sergei

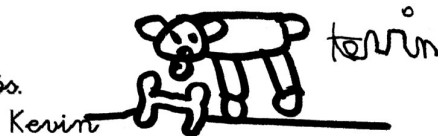
La flor fa
bona olor.
Nauval

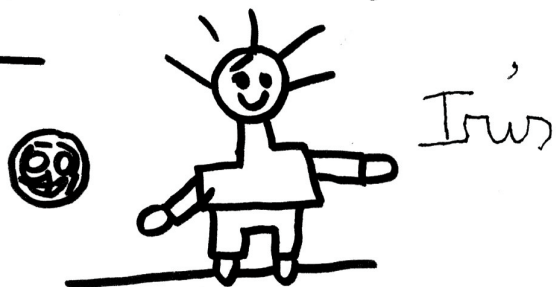
He vist un llop
que pren carap.
Marc

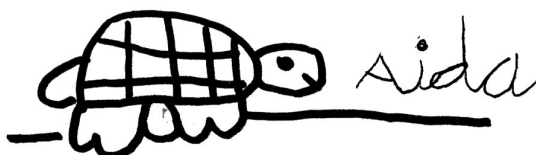
El meu gos
menja un ós.
Kevin

Tinc una capa
que és molt guapa.
Iris

Aquesta tortuga
és molt poruga.
Aida

De dia surt el cargol
i de nit surt el mussol.
Rocio

La meua nina
és la millor joquina.
Sara

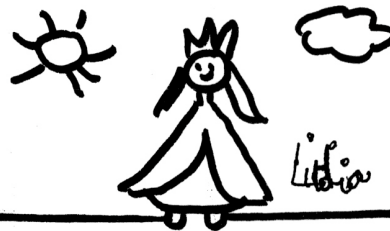
A la taula i al llit
al primer crit.
Laura

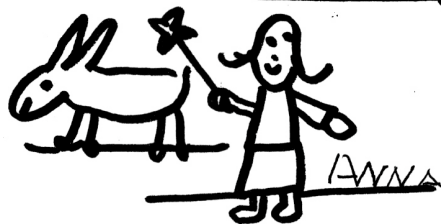
Em poso la sabata
i em trec la bata.
David

Si vols posar-te quapa
posa't una capa.
Lidia

Toco una cabra
i en surt una bamba.
Anna

El meu moli
fa un remolí.
Adrià

Tinc un gat
que menja en un plat.
Fabrizio

El paper del terra
se'l menja la paperera
Christian

El núvol ha marxat
i el sol s'ha despertat.
(Alexander)

Alexander

Tinc una flor i
la flor s'ha despertat.
(Iker)

Iker

A casa tinc una guitarra
que em dona la tabarra.
(Cristian)

Cristian

Marc

He anat a l'escola
i he begut una Coca-Cola.
(Verónica)

Verónica

La samarreta fa rac-rac
quan el meu amic se l'ha posat.
(Marc)

He volat amb l'avió
i he trobat el sol.
(Jonathan)

Jonathan

M'he trobat una nina
i vaig a comprar una sabatilla.
(Melannie)

Lucia

Una filla se'n va
i la cadira ha quedat.
(Lucia)

Melannie

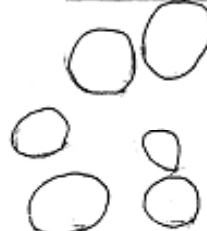
La neu cau
i el vent bufa suau.
(Melissa)

Luan

Melissa

Una papallona vola
i diu hola.
(Luan)

HO LA

El gos se'n va
i no sé el que fa.
(Abril)

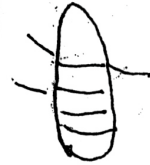
Abril

Paula

M'acabo de despertar
i la lluna se'n va.
(Cassia)

Soraya

Albert

Tinc uns pantalons i
no em caben els sabatons.
(Soraya)

Vola el llapis de color
però no el rotulador.
(Albert)

Meritzell

Tinc un got
i no trobo el pot.
(Meritzell)

Sandra

La Castanyera ven castanyes
i la Vella Quaresma perd les cames.
(Sandra)

Claudia

La mascota es diu Pessic
i és un gos molt bonic.
(Paula)

Cass

La balena neda
i es menja una madalena.
(Claudia)

Miguel

El barco neda
i es troba una balena.
(Miguel)

La papallona se'n va
i la nena l'agafa.
(Nicole)

Nicole

COSTUMS I TRADICIONS EXPLICADES PELS NENS I NENES DE PRIMER!

1rA i 1rB

ANIVERSARIS

- Vaig celebrar el meu aniversari al Titín Parc i el pastís era de mentida.
- A Perú compren pastís i espelmes que bufen i demanen un desig. Hi ha globus d'aniversari.
- Me invitan al Chiqui Park
- Quan és el meu aniversari la mare em compra un pastís i al matí, quan em desperten, tanquen els llums i encenen les espelmes. Llavors vaig al menjador i em trobo un pastís.
- Me hacen muchos regalos, mis amiguitos por el día, y después la gente de la fiesta de la noche.

BALLS, VESTITS I CASAMENTS

- Per anar a ballar sardanes em vesteixo amb una faldilla i amb unes espadenyes
- La sardana es balla a la plaça de l'Ajuntament, que venen uns músics i toquen. Fan una rotllana i comencen a rodar. Roden de puntetes
- Al meu país (Perú) hi ha un ball que es diu Marinera. Es balla als escenaris. Van vestits de color blanc. Sense sabates. Tenen una faldilla molt gran.
- Vamos a una playa, se hizo de noche y había bolitas de colores que daban vueltas y la gente bailaba mucho (Ecuador).
- A Calella ballen sardanes i toquen havaneres a la vora de la mar.
- Dissabte passat vaig anar a un casament: la núvia duia un vestit blanc i un vel, i el noi anava vestit tot de negre amb una flor a la solapa.

- En Ecuador las novias se visten con vestido blanco y es largo con una puntita detrás que van arrastrando. También llevan la cara tapada y flores en la mano. Se casan en la misa.
- La meua mare quan es va casar van fer un pastís molt gran amb dos ninots a dalt de tot. Anava vestida de color blanc i tenia anells brillants i una corona.
- Al Marroc les núvies van amb vestit blanc i llarg. Els convidats van amb vestits de colors. Al cap porten una roba de color negre.
- Els meus pares es van fer fotografies al parc de Can Boixeres
- La gent es casa a l'església o al jutjat
- Els nois es casen de color negre amb un llaç al coll.

MENJARS

- Jo menjo espaguetis. Són italians

- Mi papá hace macarrones.
- Me mandan del Ecuador huevomollo. Son bolitas dulces. Y mi mamá hacía un pastel de banana, y también una comida que se llama deditos.

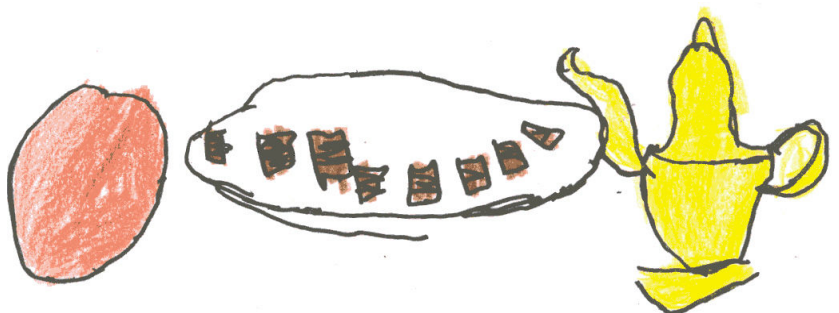
- Al Marroc es fan unes coses quadrades i dolces, són els tofus. Jo a casa ajudo a fer tofu, puré de cigrons, espaguetis, macarrons...

- En Perú también hay tofus. I es fa "seviche", que és peix amb amanida. Y tiene mucho limón. Per Nadal, mengem pavo.

- Per Sant Joan es menja coca. És un pastís rodó que té caramels.

- La meua mare fa coca de Sant Joan i hi posa pinyons, nous...

- Al Marroc beuen te amb pastes, i la meua mare fa un pa rodó molt bo.

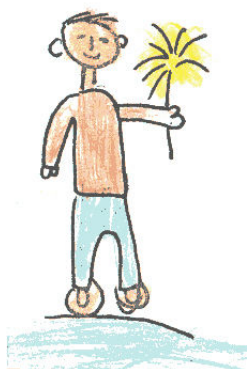

NADAL

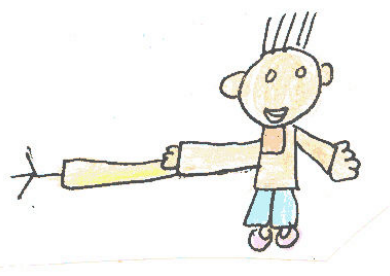
- A Rússia el Pare Noel no porta regals.
- Quan és Nadal fem cagar el tió i anem a casa de la iaia
- Nosaltres celebrem el Nadal menjant coses dolces i coses que piquen, com la Fanta.
- Decorem un arbre de Nadal i jo sempre vull posar les boles daurades i poso llums que fan música.
- A la Festa de Nadal fem el Caga tió.
- A l'Uruguay, quan són les campanades de cap d'any es celebra encara més tard que aquí. Quan nosaltres estem dormint, a l'Uruguay s'està fent de dia.
- Per Nadal venen els Reis de l'Orient i ens porten regals.
- A Santa Cruz (Bolivia) no venen els Reis però sí el Papa Noel amb regals.

FESTES, FOC I PETARDS

- Sant Joan és una festa que és el sant d'unes persones que es diuen Joan i creixen unes peres molt petites.

- És el dia del meu sant.
- A la festa que fan a Sant Joan tiren uns petards molt forts. Nosaltres vam fer una foguera i darrera veiem els Reis Mags!
- Una vegada amb uns amics vam encendre un petard molt gran i va sortir volant.
- Per Sant Joan venen unes amigues de la mare, i la mare prepara un pastís de xocolata amb maduixes.
- Al Perú hi ha uns petards que es diuen "rata" i són molt forts.

Es tiren per l'aniversari.

- A l'Uruguay tiren petards per Nadal.
- A La Paz (Bolivia) per Carnaval tiren petards.
- Nosaltres per Carnaval ens disfressem.
- A la Xina hi ha la Festa de la Mona.
- A Santa Coloma de Cervelló es fa la Festa de les Cireres i al carrer munten paradetes de menjar i de cireres i fan tallers.
- Per Carnaval, a Santa Cruz (Bolivia), ens tirem espuma per tot el cos i petem globus d'aigua.

SANT JORDI

- Per Sant Jordi la meua mare ens regala un llibre.
- El dia de Sant Jordi el pare regala una rosa a la mare.
- Aquí celebrem que Sant Jordi va matar el drac.

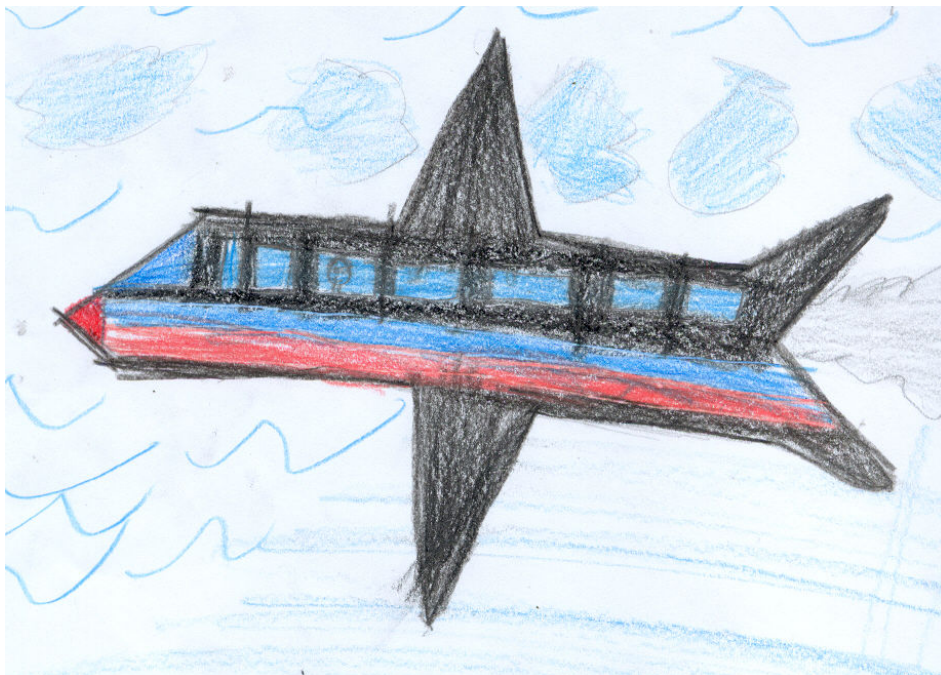

EN MÀ KÈ VA DE VIATGE A L'HOSPITALET 2nA

En Mǎ Kè vivia en una ciutat al Nord de la Xina. Tenia molts amics, anava a l'escola i s'ho passava molt bé. Un dia la seva mare li va dir que anirien a viure a L'Hospitalet, una ciutat molt maca a prop de Barcelona, on estava treballant el seu pare.

Per fi va arribar el gran dia. Aniria en avió. Estava nerviós però content. Des de la finestreta de l'avió veia les cases i les teulades. Eren molt diferents!

A l'aeroport en Mǎ Kè no entenia res del que parlaven les altres persones. El seu pare li va dir que estigués tranquil que a poc a poc tot aniria bé.

El primer dia d'escola tenia una mica de vergonya. No coneixia a ningú i no parlava aquella llengua tan rara. A l'hora del pati no sabia què fer, però un nen li va dir si volia jugar. Ell va dir que sí. S'entenen poc i per gestos. Va ser el seu primer amic i li va ensenyar moltes coses.

Un dia, a classe, en Mǎ Kè va explicar coses del seu país: de com era la muralla xina, que per menjar feien servir dos palets per coberts, que els nens també anaven al col·legi però les lletres eren molt diferents i que la festa que més li agradava de totes era la de l'Any Nou xinès perquè hi havia molts dracs de paper i fanalets de colors pel carrer.

Quan va arribar l'estiu en Mǎ Kè va anar de vacances a la Xina a veure els seus avis i va dir als seus companys que faria moltes fotos i així tots sabrien més coses del seu país.

Nens i nenes de 2n A.

Us explicaré una història que em va passar fa molt de temps. Vet aquí que fa molts anys, jo viatjava amb el meus amics de l'escola. Havia arribat el mes de juny i havíem marxat de viatge de final de curs. Quan ja tornàvem cap a casa i l'avió portava una estona volant, per culpa de la boira, el pilot es va perdre. Després d'unes hores donant voltes i més voltes pel cel l'avió va aterrar. De sobte es va fer un silenci, es van obrir les portes i...plam! Sense saber com havíem aterrat a l'Índia!

De seguida va apropar-se gent que volia rebre'ns però parlaven una altra llengua i era molt complicat fer-se entendre! Per sort, una de les persones que es va adreçar a nosaltres feia temps havia treballat a una escola de Barcelona i parlava força bé el català. Es deia Irvan, era mestre i ens va ajudar a traduir tot allò que volíem preguntar. L'Irvan ens va convidar a veure l'escola on ell treballava. Encara havíem d'esperar a que marxés la boira per poder tornar a agafar l'avió, així que ens va semblar una bona idea descobrir una mica aquell lloc on havíem anat a parar.

Ens va dir que a l'Índia hi ha molts nens i nenes que no poden anar al col·legi i que en alguns pobles l'escola és a l'aire lliure. Quan vam arribar vam conèixer els nens i nenes que estudiaven allà i tot i que no parlàvem la mateixa llengua de seguida ens vam fer molt amics i tots plegats vam sortir a fer una passejada per saber més coses sobre els hindús.

Tot era nou per nosaltres i no paràvem de fer preguntes. L'Iravan ens va explicar que el riu més important és el Ganges i que per a ells és un riu sagrat.

Passejant per aquells carrers plens de gent vam veure dones amb vestits de colors molt vius i vam saber que aquells vestits es deien "saris". Després de caminar molt, ja començàvem a tenir gana i vam tornar a l'escola de l'Iravan. Allà ens havien preparat alguns plats típics com un deliciós pudin d'arròs anomenat "Kheer", unes boletes de patata amb verdures que es deien "Kofta" i uns dolços boníssims fets de llet, mel i espècies.. Vam passar la tarda escoltant històries i aprenent cançons hindús amb els nostres nous amics. Sense adonar-nos va arribar l'hora de tornar a casa. L'Iravan i els nens i nenes de l'escola ens van acompanyar a agafar l'avió. Vam acomiadar-nos amb tristor desitjant que algun dia ens poguéssim tornar a trobar i vam prometre que ens escriuríem sovint. Volíem saber més coses sobre els hindús i també ells volien que els expliquéssim moltes coses sobre la vida a la nostra ciutat.

No oblidarem mai aquell viatge. Va ser meravellós conèixer un lloc tan llunyà, una altra manera de viure.

Els/les nens i nenes de 3rA volem compartir amb vosaltres les receptes que cuinem a casa nostra. Animeu-vos a cuinar, és molt divertit!!!

"ALFAJORES" DE DOLÇ DE LLET (Argentina)

Ingredients

1 tassa de farina
 1 tassa de maizena
 2 cullerades de sucre
 $\frac{1}{2}$ cullerada de llevat
 1 cullerada de pell de llimona ratllada
 150 g de mantega
 1 ou
 Dolç de llet

Preparació

El primer que s'ha de fer és mesclar tots els ingredients fins que quedi una massa suau i estirar-la. Cuinar en el forn calent (entre 60-80 graus) daurant vuit minuts.

FRICANDÓ (Catalunya)

Ingredients

Vedella
 Farina
 Ceba
 Tomàquet natural triturat
 Pinyons, avellanes, ametlles i pa fregit triturat amb el morter
 Conyac
 Aigua
 Pebre vermell

Preparació

Posar sal a la vedella, passar-la per farina i sofregir-la. Sofregir la cebada i després el tomàquet. Afegir la picada amb el conyac, l'aigua i el pebrot vermell. Després ficar la vedella i deixar que es faci a foc lent.

PANELLETS (Catalunya)

Ingredients

$\frac{1}{4}$ de patata
 $\frac{1}{4}$ d'ametlla ratllada
 $\frac{1}{4}$ de sucre
 2 ous
 $\frac{1}{4}$ de pinyons

Preparació

Es barreja la patata que abans hem bullit i deixat refredar, amb l'ametlla. S'afegeix el sucre, es barreja tot bé i es deixa reposar a la nevera 24 hores. Després es fan boles i es posen els pinyons, un cop fet ho pintem amb ou batut i ho posem al forn. Ja tenim panellets!

"GAZPACHO" (Andalusia)

Ingredients

Mitja ceba
 2 tomàquets
 $\frac{1}{2}$ cogombre
 $\frac{1}{2}$ pebrot vermell
 1 trosset de pa dur
 1 got d'aigua
 Sal, vinagre i oli

Preparació

Es posa en un recipient els 2 tomàquets tallats i sense pell, el pebrot tallat, el cogombre tallat sense pell i la ceba. Afegim l'aigua, dos cullerades d'oli, vinagre, el pa i una cullerada petita de sal. Es pica amb la batidora durant 5 minuts i es posa en un got per beure.

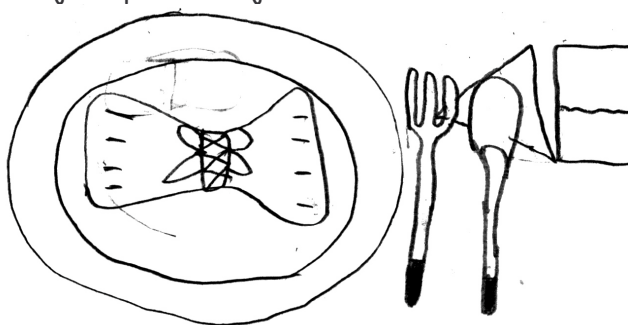
"UMITAS" (Xile)

Ingredients

6 choclos (panotxes de blat de moro)
Fulletes d'alfàbrega
Sal

Preparació

Es treuen les fulles dels choclos, es tallen i es trituren. Se li posa sal i alfàbrega i es cuina durant mitja hora. Es netegen les fulles i s'omplen amb el choclo triturat. Després les posem a coure amb abundant aigua durant 15 minuts. Les retirem del foc i ja es poden menjar.

"EMPANADAS" (Xile)

Ingredients

Farina
Mantega
Sal
Aigua per preparar la massa
Sofregit de carn picada de vedella
Ceba
Olives negres
Ous bullits
Panses
Orenga, llaurer i comí

Preparació

Es prepara la massa i s'omple amb tots aquests ingredients i després es posa al forn.

"CARNE CON PIMENTONES" (Bolívia)

Ingredients

$\frac{1}{2}$ kg de carn tova
1 ceba gran tallada en ploma
1 pebrot vermell/verd
 $\frac{1}{2}$ cullerada de ajinomoto
2 cullerades de salsa de soja
 $\frac{1}{2}$ cub de caldo
 $\frac{1}{2}$ tassa d'aigua bullida

Preparació

Tallar la carn, daurar una mica i afegir sal, ajinomoto, salsa soja i $\frac{1}{2}$ cub de caldo de carn. Deixar bullir 5 minuts. A part sofregir la ceba amb el pebrot i afegir la carn deixant que bulli 5 minuts més. Posar la sal al final. La carn s'ha de servir amb bastant suc. Es pot acompanyar amb arròs

PUDING DE POMA (L'Hospitalet)

Ingredients

5 pomes
4 ous
1 pot petit de llet condensada
Caramel líquid

Preparació

Bull a talls petits les pomes 20 minuts
Després escorrer-la bé i xafar-la en un bol, afegir el pot de llet condensada i també els ous de un en un. Barrejar-ho tot bé.
En el motlle es posa una mica de caramel i s'afegeix la massa. Es fica al forn al bany maria, fins que l'escuradents no surti tacat.

Hi havia una vegada un noieta que es deia Jordi que estava passant unes vacances a casa dels seus avis.

Un dia el seu avi li va dir que hauria d'anar al bosc a recollir els fruits del bosc, ja que ningú no els recollia i es perdrien.

En Jordi va anar al bosc, com el seu avi li va dir i just quan estava entrant va sentir un soroll molt estrany. Ell no era gens poruc i va cridar :

- Que hi ha algú? però ningú no li va contestar.

Per això va tornar a preguntar: - Que hi ha algú?

I sense esperar resposta va afegir: - Que surti qui sigui que no li faré cap mal, però tampoc no li tinc gens de por.

Llavors va veure que de darrera uns arbres sortia un ésser que no encertava a saber ben bé el que era. Semblava un home, així era el seu cos, però tenia les orelles com les d'un ase i les seves cames no eren cames de persona, eren les potes del darrera d'un cavall.

En Jordi, amb la mosca a l'orella, li preguntà: - Quina mena de criatura ets tú? - Com et dius? - Perquè ets així?

L'altre li va contestar: - Em dic Ruffi, he nascut així i per això visc amagat al bosc, no vull que se'n riguin de mi, ni em facin mal.

-Doncs jo em dic Jordi i no em riuré de tú ni et faré mal, li va contestar en Jordi.

Mira, jo anava a buscar fruits del bosc, podries ajudar-me a trobar-los; com que vius aquí has de conèixer molt bé el bosc.

-I tant que sí, li va contestar en Ruffi - jo sé on hi ha prunes, pomes, maduixes, peres, mores, cireres d'arboç, gírgoles i rovellons i fins i tot les fonts d'aigua més fresca.

I se'n van anar caminant pels senders del bosc, agafant tota mena de fruites i menjant-se les millors.

Quan ja tenien un bon cistell ben ple es van parar al costat d'una font per beure i descansar. I mentre ho feien en Jordi va veure una poma especial i gegantina.

En Ruffi es va adonar i li va dir :

-Per què no l'agafes?

-Perquè no hi arribo.

-Doncs jo t'enfilaré.

-Molt bé, som-hi.

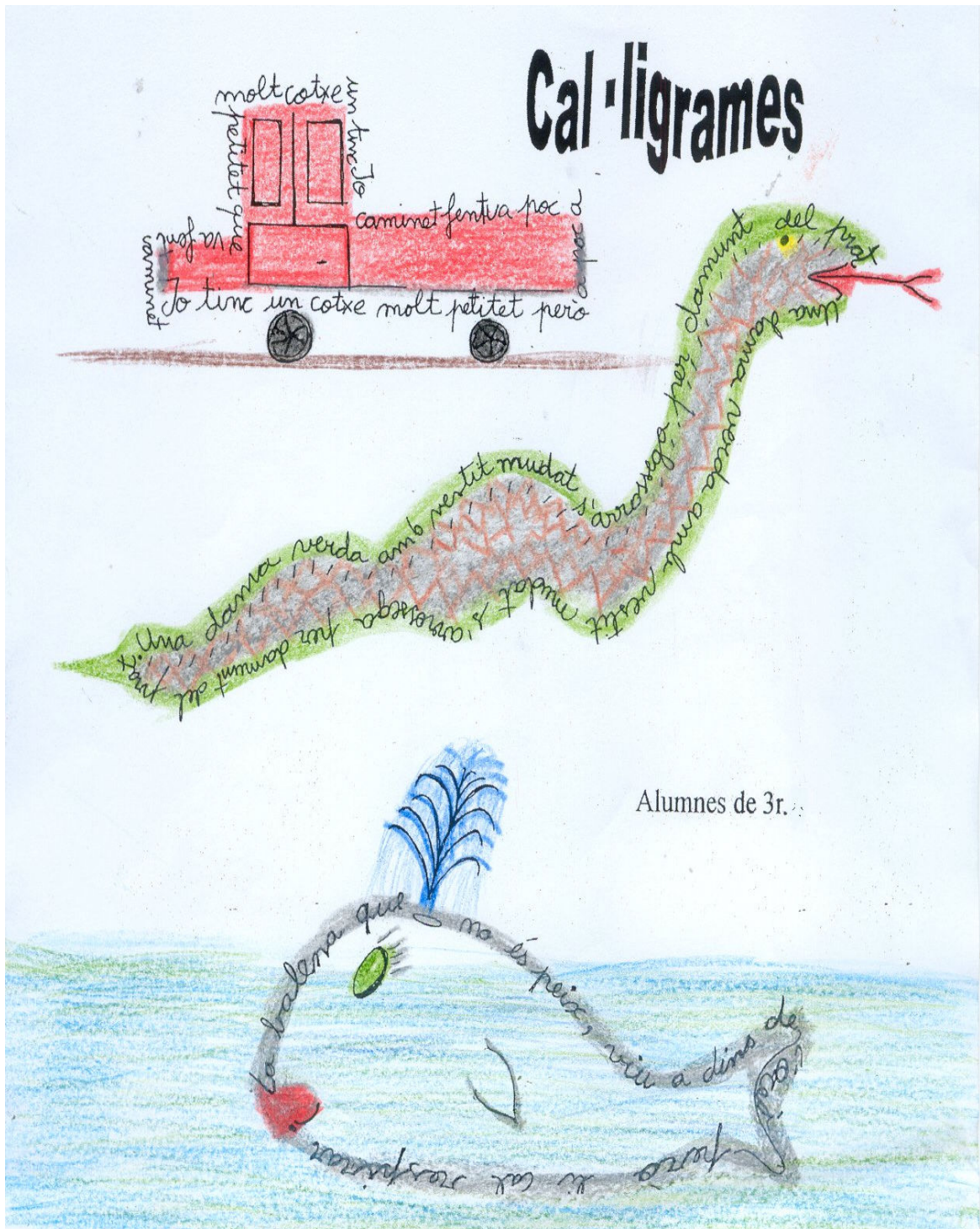
I dit i fet, en Jordi va pujar a les espatlles d'en Ruffi que el va empenyar cap amunt i quan va tocar la poma, va caure al terra .

Va buscar pel terra per si havia aconseguit arrencar la poma, però l'únic que va trobar va ser una de les seves sabatilles i els llençols enrotllats al seu cos.

Havia caigut del llit i tot havia estat només un somni.

I vet aquí un gos i vet aquí un gat, aquest conte s'ha acabat.

Nens i nenes de 3r. B.

QUIN VIATGE MÉS DIVERTIT

4TA

Són les nou del matí i entrem a classe, com cada dia, però..., avui a la pissarra hi ha una pantalla i un teclat gran i brillant, ple de llums de colors i botons de totes les mides.

La mestra prem el botó d'ON i l'aula es converteix en una mena de nau.

ÉS INCREÏBLE! A la pantalla apareixen els nostres noms i al costat les danses típiques del nostre país. Es nota que ens agrada ballar!

VISCA! Ja es mou. Estem anant cap a Bolívia, el país del Jaime, el Nelson i la Paola. És Carnaval i un grup de gent està ballant una dansa que es diu "Caporales". Els vestits tenen molts colors i els senyors porten uns cascavells a les cames. És molt alegre!

I del Carnaval de Bolívia anem al del Brasil, d'on és la Gabriela. Allà estan ballant la "Samba". Quins ritmes! Ritmes tan alegres com els de Cuba, on ballem la "Salsa" i el "Merengue". La Melani està emocionada!

Ara, el nostre destí és Perú, on va néixer l'Ana Fiorella. És 16 de juliol i estan ballant una "Marinera Norteña".

Continuem cap a Colòmbia d'on és la Yésica. Allà es balla la "Cumbia" que és una dansa de parelles que formen una roda. A Equador també ballen la "Cumbia" i anem a la celebració anomenada "Ynti Raymi" que és una mena d'adoració al Sol. D'Equador són el Ronny i el Sebastián.

Seguim viatge cap a Bulgària, el país de la Lia. Per totes les festes nacionals ballen el "Horo". Els vestits són preciosos! I de Bulgària cap a Anglaterra on va néixer l'Anna. Estan ballant un "Ball de bastons". D'Anglaterra ens dirigim cap a Armènia. El Suren vol que ballem el "Kocharí". És una dansa que es balla amb un mocador gran, sense deixar de saltar.

QUIN VIATGE! Tenim els peus bullint, però encara hi ha molt per veure!
L'Héctor ens anima a prendre destí cap a Grècia i conèixer el "Sirtaki". Què divertit, cada cop la música va més ràpida.

La Nerea també vol anar a Rússia, d'on és una de les seves àvies. Allà coneixem el "Trepak". També és un ball ràpid i alegre.

La Laura, el José i l'Adrián tenen família a Andalusia. La nau ens porta a la "Feria de Abril" a conèixer les "Sevillanes". Com repiquen les castanyoles...

Finalment el Víctor, la Sandra i la Susanna tenen una bona idea. Podríem anar a la Plaça de l'Ajuntament de la nostra ciutat, L' Hospitalet, a l'aplec de sardanes. És veritat, aquest curs l'Elena, la nostra mestra de música ens ha ensenyat a ballar-les. SOM-HI!

Quan arribem a la Plaça de l'Ajuntament fem una rotllana i ens agafem ben fort de les mans.

Se sent el toc del flabiol i del tamborí i comencem a ballar.

Ens mirem i estem feliços. Som diferents, amb arrels i cultures diverses, però ens estimem i hem après a respectar-nos.

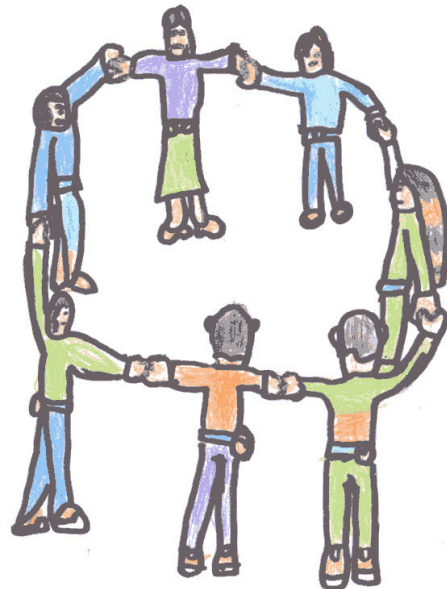
PUFF, PUFF, PUFF...

Hem de tornar...La nau ens avisa...

En un moment ja som a l'escola i sentim el timbre per marxar a casa. Són les cinc.

No s'ho creuran pas, però..., ja està, els hi explicarem a tots a la revista.

Nens i nenes de 4t A

Passatemps: Joc, entreteniment, diversió que serveix per a distreure's i passar el temps.

1.- Endequina, endevinalla, de quina festa, personatge o element festiu es tracta? Troba la resposta i fes un dibuix.

- Els núvols estan de festa i no paren de jugar. Criden, criden i fan gresca i salten fins a petar.

- Puc ser de melmelada, de crema o de nata, però sobretot sóc de xocolata.

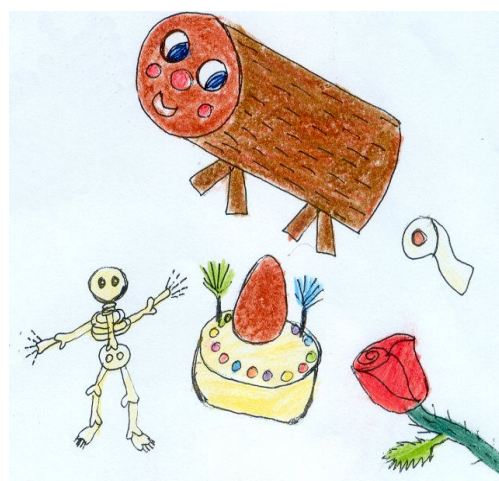

- Sóc vellet i màgic. Reparteixo felicitat i regals pel món i viatjo en un trineu.

2.- Dites i refranys: memoritza i pinta.

- Per Nadal, fes cagar el Tió però no li netegis el cul, que no fa pudor.
- Si per Carnaval fa molt de fred, posa't una disfressa que hi dugui barret.
- Per Pasqües fem la mona amb xocolata de la bona.
- Per Sant Jordi moltes coses, un bon llibre i una rosa.
- Qui per Sant Jordi no estrena, no celebra que ja és primavera.

3.- Acudit:

La profe d'en Jaimito li està preguntant les taules:

- 4 x3, li diu la profe, i en Jaimito contesta:
- 12
- Ara 4 x4. I diu en Jaimito:
- El cotxe del meu pare!

4.- Busca en aquesta SOPA DE LLETRES set personatges que et conviden a la seva festa.

C	A	R	N	E	S	T	O	L	T	E	S	P	A
A	A	Y	O	V	T	E	N	H	M	Z	F	Z	C
S	H	S	I	N	R	D	I	H	J	X	V	X	V
J	B	M	T	I	O	R	D	N	N	C	X	A	B
I	P	I	B	A	E	A	A	M	I	V	C	S	N
B	A	P	Z	M	N	W	S	K	H	B	I	T	M
X	R	E	I	S	D	Y	W	O	U	G	D	R	H
O	E	X	X	U	X	S	E	P	H	F	R	E	J
E	N	C	A	I	S	D	E	R	Y	D	O	Q	I
R	O	B	Q	M	A	R	R	S	A	S	J	W	U
D	E	A	E	O	I	E	T	A	G	A	T	E	K
A	L	Q	G	P	Y	A	G	C	F	E	N	T	L
K	E	W	F	E	U	O	B	V	T	R	A	R	O
L	V	E	L	L	A	Q	U	A	R	E	S	M	A

5.- Poema (encara que poc poètic)

Oh, Marina, Marina,
el teu amor em contamina.

Oh, Marina, Marina,
si et fa mal el cap,
menja't una aspirina.

Oh, Marina, Marina.

Hi havia una vegada un home que es deia l'Aigua. L'Aigua era molt bo en els jocs olímpics de Roma, sempre guanyava. Però un dia, va ser diferent.

Va presentar-se el Foc, que era el seu pitjor enemic: cremava tot: arbres, fulles, edificis etc. L'Aigua no tenia por perquè com es de lògica, l'Aigua apagava el foc; el podia guanyar quan volia. Un dia com tots els dies, el Foc es va enfrontar amb l'Aigua i l'Aigua el va guanyar, però el Foc va seguir cremant-ho tot.

Un dia, l'Aigua es va anar a un lloc on hi havia un forat molt llarg i molt profund, el va tocar i va dir: -això es un líquid estrany. El va provar i va dir: està molt bo, però em sona moltíssim com si ho hagués provat sempre, abans, ara, fa poc...Es clar! és com jo, d'aigua!. Haig de tenir cura que no ho destrueixi el Foc ni ningú, perquè si ho destrueix algú és com si em destruïssin a mi, demà em presentaré a les Olimpíades.

-Guanyaré al Vent, al Núvol, a la Pluja, a la Neu i al més important; al Foc.

Al dia següent, l'Aigua es va presentar a les Olimpíades de Roma i va lluitar amb el Vent. L'Aigua va

guanyar, després va lluitar amb el Núvol i també va guanyar, després amb la Pluja, i també va guanyar, amb la Neu també va guanyar.

Després va lluitar amb el Foc. El Foc també havia guanyat a tots els adversaris de l'Aigua. El Foc era quasi tan fort com l'Aigua, però l'Aigua no era tan bruta i tramposa com el Foc. L'Aigua era sensible i tenia molta cura amb les coses.

Va començar la lluita, el Foc va atacar i l'Aigua havia desaparegut, i de sobte, va aparèixer darrere del Foc, el va atacar i el Foc es va apagar. L'Aigua va guanyar, però no va acceptar el premi i se'n va anar cap a casa seva molt content.

Al cap de dos anys, va anar a casa d'un amic.

L'Aigua va veure el seu amic amb l'aixeta oberta a la banyera i tirant de la cadena tres vegades seguides.

L'Aigua es va espantar i li va dir al seu amic:

-Compra't una dutxa i no deixis més l'aixeta oberta, perquè gasta molta aigua i tira només una vegada de la cadena, així podràs estalviar aigua.

Hola em dic Carla, sóc una gota d'aigua i tinc unes 5 setmanes (que per mi això és una eternitat) i us explicaré que em passa a mi i a totes les altres gotes d'aigua del mon.

Sabeu que totes les gotes d'aigua tenim una missió, salvar aquest planeta d'aquesta horrible sequera que heu provocat vosaltres, el humans.

L'altre dia vaig haver d'anar a una reunió de gotes d'aigua per decidir que podem fer amb aquest problema. I hem decidit fer un vídeo, per enviar-lo als humans, per veure si s'adonen de tot el que està passant amb nosaltres.

Jo visc a les clavegueres amb el meu pare que es diu Folo, la meva mare que es diu Tafa i el meu germà que sempre em fa empipar i que es diu Pilo.

Cada matí vaig una estona a una font a prop de casa meva, i allà tinc moltes amigues...

-Hola Carla estàs fent un vídeo per enviar-lo als humans?

-Pilo! Truca abans d'entrar, sempre fas el mateix! -Doncs sí, que passa?

- Doncs que jo també vull participar! M'agradaria molt fer una cosa tan important amb tu , crec que els humans han d'adonar-se que cada vegada som menys i que fan les coses tan malament que, dintre de poc temps, ja no serem aquí per ajudar-los.

-No m'ho puc creure! És clar que m'agradaria que fossis el meu company en aquesta tasca tan important.

-Doncs, què esperem, mans a l'obra!

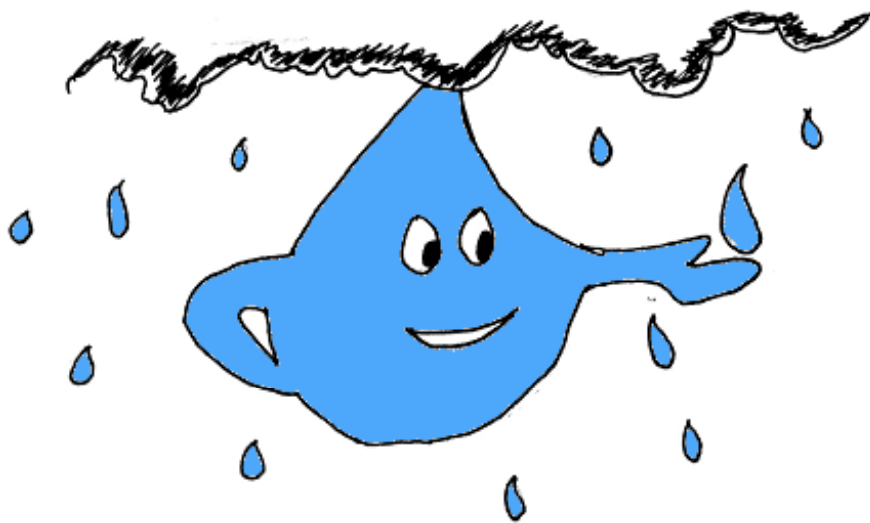
Vam estar una bona estona, fent el vídeo. El meu germà i jo vam anar a la meva font preferida i també estaven les meves amigues. Aleshores es van posar a ballar i cantar, al final totes juntes van cridar:

-Ja sabem que a vosaltres us agrada molt l'aigua per refrescar-vos, nedar, beure, etc... i nosaltres estem molt contentes que sigueu feliços amb la nostra aigua, però ara estem una mica cansades que ens malgasteu com si no fóssim res.

Ens agradaria QUE ENS CUIDEU I NO ENS MALGASTEU!

Quan van veure el vídeo, molta gent es va adonar que nosaltres també tenim un petit cor i no ens agrada que ens utilitzeu per malament.

TOT EL MÓN TÉ UN DESTÍ EN LA VIDA.

Aquest any, quan els alumnes de 6è començàvem a preparar el text col·lectiu per Sant Jordi, se'ns va ocórrer que el podíem elaborar d'una manera una mica diferent; cada classe va redactar el plantejament i el nus d'una narració i un cop fet, el va passar a l'altra classe a fi de que hi afegís la part final del nus i el desenllaç. El resultat és el que tenim a les mans i, si més no, ens ho hem passat bé fent-ho.

UNA DECISIÓ EQUIVOCADA.

6è A/B

Hi havia una vegada dos nens que eren molt, però que molt amics, s'estimaven com germans.

Es deien Marc i David. Tenien 12 anys i vivien molt a prop l'un de l'altre, en el centre d'una gran ciutat, Baradú, plena de carrerets estrets, sinuosos i sense gaire llum.

Els nostres amics eren orfes de pare i mare.

En Marc vivia amb els seus avis materns i en David amb els seus oncles i tant uns com els altres tractaven als nens amb gran estima i comprensió.

Les dues famílies eren bastant pobres i per tant no es podien permetre els grans luxes de la gent amb més possibilitats econòmiques. No vestien amb roba de marca, ni tenien mòbil, ni consoles i tampoc portaven bambes Nike. Per tant la seva vida era austera, però feliç.

Un dia, però, en Marc es va assabentar d'una terrible notícia. Era un diumenge d'abril, pel matí i els seus avis havien sortit al carrer per estirar les cames. En Marc tot i escoltant la ràdio, va veure sota d'aquesta una carta ben plegada. L'agafà i en donar-se que era de l'Hospital " Cura-Mals" pel seu avi, es va espantar i la va obrir. La carta explicava que l'avi tenia una malaltia que necessitava una operació urgent i que el seu cost era molt elevat.

En Marc es va posar a plorar en silenci i no va voler comentar res amb els seus estimats avis sobre el que havia descobert.

Aquella nit no va poder dormir pensant com aconseguir els diners. L'endemà, a la sortida de l'escola, en Marc va explicar la seva gran preocupació al seu amic. Van estar hores i hores pensant i imaginant com recollir diners i així poder solucionar el greu problema al que s'enfrontava la família.

Estaven tant capficats que no van adonar-se que molt a la vora hi havia un jove que escoltava atentament la seva conversa i al cap d'una estona els digué:

- Si voleu jo us puc ajudar, però a canvi m'heu de fer un favor. Porteu-me una moto de trinca que em fa molta il·lusió tenir. Demà a les set de la tarda al parc i jo us recompensaré amb diners.

- I com aconseguirem una moto si precisament el que no tenim són diners?- va dir en David.

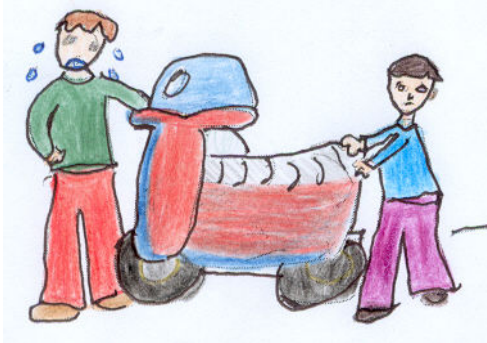
- Aquest no és el meu problema. Sempre en podeu agafar una...-va contestar el jove.

Finalment, després de molts dubtes, van acceptar l'ofertament.

El dia següent, es van dirigir a l'estació de tren on hi havia una zona d'estacionament per motocicletes.

En arribar en Marc va dir:

- Aquesta és la moto adequada. Ens l'hem d'emportar.
- Sí, però, on és la clau?- va dir en David.
- No, home, que no hi ha clau, que l'estem robant!

Tan i tan nerviosos estaven que no la van saber engegar i de camí al parc se'ls va caure tres o quatre vegades.

Quan van arribar a la cita la moto estava sense llums, ni retrovisors, i amb unes quantes ratllades.

Els nens es van adonar de que havien fet malament i van pensar una manera d'arreglar-ho. Es van dirigir a la deixalleria que hi havia a les afores i van demanar permís per recollir peces de motos desballestades a fi de poder arreglar la que havien robat i tornar-la al propietari. Després de remenar força van trobar el que buscaven. Quan van agafar les peces i les van posar a la moto es van adonar que sota el seient de la moto hi havia una cartereta; la van treure i van mirar l'adreça. El carrer no quedava gaire lluny, així que s'hi van dirigir i, en arribar a la casa, van deixar la moto aparcada davant de la porta i se'n van tornar cap a casa seva.

Quan faltava poc per arribar-hi van veure una paradeta de la ONCE, en la qual normalment no es fixaven. Però aquell dia, en Marc va decidir comprar un papereta a veure si tocava.

El dijous d'aquella setmana van mirar la televisió desitjant haver tingut sort. Quan van anar sortint les xifres del número premiat i van comprovar que eren les mateixes de la papereta que havien comprat, en Marc va saltar d'alegria i va pensar que per fi aviat podrien operar el seu avi en aquell hospital especialitzat.

I després, ja més tranquil, també va pensar que la sort no sempre és boja i que, malgrat la primera decisió equivocada, com moltes vegades es diu, bé està el que bé acaba.

Hi havia una vegada un poble anomenat Montleson situat dins d'una vall, envoltat per grans muntanyes, al costat d'un llac. Els habitants de Montleson eren uns fanàtics dels esports, quasi bé portaven esquís per sabates i dormien fent abdominals. Des dels petits fins als més grans practicaven tot tipus d'esports. Tenien tres poliesportius classificats per edats. Un De 3 fins a 15 anys, un altre de 16 fins a 40 i l'últim de 41 en endavant. A més a més disposaven de tot tipus de camps: futbol, bàsquet, rugby, tennis...

Cada últim diumenge de mes convidaven a famosos esportistes per explicar-los els beneficis de l'esport. I cada estiu venien centenars d'autobusos plens de nens per realitzar colònies esportives. Els encarregats d'organitzar aquestes colònies eren dos nens de 14 i 15 anys que es deien Joan i Aïna. Els esports preferits d'en Joan eren practicar el caiac al llac i el voleibol. L'Aïna preferia *snow-board* i el bàsquet.

Un dia d'estiu, a primera hora del matí, els nostres protagonistes juntament amb altres amics havien anat a jugar la final de la Copa Regional de futbol quan de sobte es va enfosquir el cel i es va sentir un gran soroll.

Una nau molt lluminosa, amb forma de plat, va aterrar al costat del camp. Del seu interior van sortir dos éssers molt estranys. Les seves extremitats eren tentacles, en mig del front hi duïen un gran ull i la textura de la seva pell s'assemblava a la gelatina de color vermell. En aquell moment el partit s'aturà i els jugadors, entre ells el Joan i l'Aïna van anar a rebre els visitants que, amb un gest d'amabilitat, van regalar dues consoles per a l'equip que estava jugant.

Aquest obsequi va causar impressió entre els nois i les noies. No havien vist mai una màquina com aquella. Dins d'aquell aparell hi havia multitud de jocs i podien estar hores i hores jugant sense cansar-se.

La novetat va córrer ràpidament per totes les llars de Montleson.

A mesura que passaven els dies les consoles s'anaven fent més populars gràcies també a la publicitat que feien els homes de gelatina. Havien instal·lat paradetes a la plaça i anuncis publicitaris pel carrer.

Els habitants de Montleson estaven bocabadats amb aquesta tecnologia. Com més jugaven més els agradava i més temps hi dedicaven.

D'aquesta manera, poc a poc, els ciutadans es van anar oblidant de practicar els seus esports preferits.

Montleson ja no semblava el mateix poble.

Fins que un dia, va arribar una habitant més que tornava a Montleson. Era la germana de l'Aïna, l'Anna.

Quan va veure els carrers buits, sense gent, els parcs solitaris, les botigues tancades(només hi havia alguna tenda oberta on es venien consoles i coses d'aquestes) i poca cosa més...es va espantar molt. Ningú li feia cas perquè tothom jugava i jugava...!

L'Anna va decidir anar a veure a l'alcalde de la ciutat i, com que ella ja coneixia Montleson, no va tenir problema per trobar l'ajuntament. Quan va arribar va intentar trobar l'alcalde, però aquest tampoc no li feia cas; també estava hipnotitzat amb les consoles i havia oblidat les seves obligacions. Aleshores l'Anna va pensar i pensar i ..."clink!", ja ho va tenir clar! Aniria a " casa" dels monstres gelatinosos i averiguaria si tenien algun antídoto per treure l'hipnotització de la gent. I molt decidida va anar-hi.

En veure per la finestra l'ombra dels dos monstres gelatinosos ja no estava tan decidida a entrar-hi, però ho havia de fer pel bé de la ciutat. Una mica espantada l'Anna va entrar a aquella nau amb forma de plat, però no podia fer-se enrera si volia alliberar els montlesonencs de la dèria que tenien. La nau semblava molt petita per fora però es veia molt espaiosa per dins: a la sala principal hi havia molts ordinadors, televisors i sofàs. Per a què serien? -va pensar l'Anna; seria una col·lecció? serien per atrapar els ciutadans?...

Els dos monstres de gelatina estaven en una saleta atents als ordinadors que tenien davant. Al fons a l'esquerra hi havia mig oberta una porta que semblava d'un laboratori.

Al laboratori hi havia pots amb uns líquids molt estranys i de molts colors. Al fons de tot hi havia una màquina amb el rètol: Hipnotitzador de gent amb consoles. I en altres botonets es llegia:

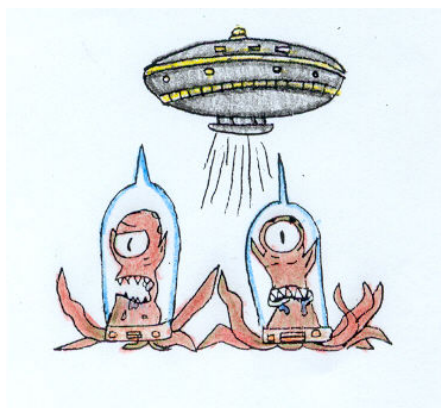
- encendre l'hipnotitzador de gent amb consoles.
- apagar l'hipnotitzador de gent amb consoles.

L'Anna va pressionar el segon botó i va sortir de la nau sense que tampoc la veiessin.

L'Anna va tornar a casa de la seva germana, Aina i ja no la va trobar jugant amb la consola; ni a ella, ni a cap altre dels veïns.

Tots els ciutadans de Montleson tornaven a sortir, caminar, jugar,... tornaven a estar feliços, tots menys els monstres, que de la fúria i de la ràbia que els va agafar van marxar del planeta sense dir res a ningú.

I tothom va tornar a la vida normal, la feina i l'esport.

Estimat avi Juancho:

Acabo d'arribar a Barcelona amb els pares i el meu germà petit Lluís.

A l' aeroport del Prat vaig veure aquelles pistes tan grans que em va impressionar; era tot tan meravellós ...

No sé explicar-te com n'és de diferent tot el que veig aquí .

M'han dit que alguns costums són molt semblants als nostres, espero que m'adaptaré bé, i així coneixeré millor els catalans .

M'han tractat molt bé i vaig a l'escola i també a l'aula d'acollida per aprendre català i així entendre més ràpidament les coses que em diuen.

Avui hem començat a parlar de les festes típiques d'aquí i la resta de companys i jo, també hem explicat les nostres .

Les que em venen més de gust per conèixer primer són les de la Primavera que ja les tenim a prop .

Ens han explicat que Sant Jordi és el patró de Catalunya i que aquí a l'escola, ho celebrarem amb moltes coses com tallers, revista, murals, punts de llibre, roses, etc...

Uns companys del Marroc han parlat una mica del Ramadà que és una festa que es celebra el novè mes de l'any musulmà , i es fa dejuni. Aid al - Fitr és la festa de ruptura del dejuni al final del Ramadà. Al capvespre es visita a la família.

Jo també he explicat juntament amb els companys i companyes de Perú i de Bolívia que allà fem una festa molt semblant a Tots Sants, que es diu el " Dia dels Morts. Es fan també figuretes de pa.

Una altra celebració important és la "Festa Patria"

Uns quants nens i nenes d'altres nacions de Sudamèrica i Amèrica Central ens han dit que allà celebren festes molt semblants a les nostres, encara que tenen petites variacions .

A l'Argentina, per Sant Joan fan fogueres petites i salten per sobre. La resta és com aquí .

Al Brasil és també molt important el Carnaval, i és una de las seves atraccions turístiques. Així mateix ,aquesta festa, a l'Equador té una petita variació, ja que la disfressa és important, però el que els agrada més, és mullar a la gent amb pistoles d'aigua estant amagats en algun lloc .

A Colòmbia la seva celebració més destacada és la de las bruixes .

A Xile una de les festes més importants és la de la Patria. Ballen "cueca", que és una dansa típica d'allà, mengen i fan xerrades. També fan una exhibició d'avions deixant anar fum de colors .

A República Dominicana és molt important la festa de la Independència i de l'Amistat. Aquesta última és una festa molt popular a gairebé tots els països.- Es reuneixen per menjar, parlar i passar el dia junts .

A Guatemala disfrutem molt de les festes de setmana santa, que són similars a les de Bulgària, que ens han explicat que allà per Pasqua es donen voltes a l'església . A la nit es posen vestits tradicionals i es porten cistells plens d'ous que es venen per les cases.També es canten cançons .

La festa de Nadal es gairebé universal però a Ucraïna i Veneçuela es posen mitjons a la xemeneia i els deixen els regalats .

També coneixereu una petita història de Suïssa, país on va néixer una companya. Allà es celebra la Festa Nacional l'1 d'agost i es fa a prop de les muntanyes dels Alps. Hi ha focs artificials, globus i una gran festa amb balls i cançons .

Finalment avui, a Cuba hi ha una festa molt tendre dedicada a la mare. Fan un festival i els nens i nenes surten a recitar poemes i canten cançons i es fan regals a les mares .

D'aquí uns quants dies ja et tornaré a escriure per explicar-te més coses d'aquí. Els meus companys i companyes de l'aula m'ajudaran per anar veient totes les tradicions i costums del món.

Així ens coneixerem millor i serem bons amics .

Records dels pares i d'en Lluís.

Una forta abraçada del teu net.

Miguel

LA DIETA DE LA FELICITAT

Aquí teniu una dieta per a seguir tots els dies de l'any, especialment els dies de pluja o nuvolat en el cor.

En dejú, cada dia una cullerada de xarop d'alegria.

Per ESMORZAR :

🔔Una infusió de sol per entrar en calor

🔔Entrepà d'il·lusió (doble)

🔔O bé torrades d'il·lusió amb mantega

Per DINAR:

🔔Com a PRIMER PLAT:

🔔Sopa de bon humor

🔔Bon humor en cru amb xampinyons

🔔Com a SEGON PLAT:

🔔Carpaccio d'optimisme macerat amb oli de sinceritat

🔔Opimisme amb salsa de colors

🔔Com a POSTRES:

🔔Brownie amb unes gotes de simpatia

🔔Chantilly amb unes gotes de simpatia

Per BERENAR:

Sentit de l'humor amb constància i cruixent de ganes de fer coses.

Per SOPAR:

🔔Com a primer plat tenim "Respiració profunda amb olor de terra després de ploure molt."

🔔Com a segon plat " Un pensament positiu amb reducció de salsa de paciència".

🔔I, finalment, com a postres "Bocí de posta de sol regat amb quatre gotetes de pluja"

I, recomanat especialment un ressopó " Una ració de vent per fer volar la imaginació"

Es recomana beure amb cada àpat aigua de vida i amb totes les postres un licor de rialla.

CONTES I LLIBRES

Aprofitem ara per presentar-vos un recull de llibres que ens semblen força interessants. Molts d'ells, els vostres fills i filles, també poden tenir ocasió de llegir-los, a la biblioteca de l'escola. Aquest any hem volgut fer un apartat dedicat als pares i mares, on també us recomanem alguns llibres que pensem que us poden ser d'utilitat.

Educació infantil

- Llibres d'imaginació. Editorial Casals.
- iToca, toca! Formas. Planeta Infantil.
- M'agrada el vermell, el blau, el groc, el verd. Editorial La Galera.
- Lucy Cousins. La Maisy. Col·lecció de contes. Ed Serres. Barcelona.
- Contes de cap i de nou. Editorial OQO. Pontevedra.
- Arnold, Tedd. Fuig d'aquí Supermosca. Ed. Beascoa. 2007
- Tullet, Hervé: Juego de dedos. Ed. Kokinos. 2007
- Docherty, Thomas: A la playa. Col·lecció Sopa de Letras. Ed. Anaya. 2007
- Dupuis, Sylvia: Les deu gallines. Col·lecció Cuca de Llum. Ed. Baula. 2007
- Kitamura, Sathoshi: Hola, qui hi ha?. Ed. Altea. 2006
- Eduard, Gilles: Tothom al tren!. Ed. Joventut. 2007
- Col·lecció: Bons de Conte. Ed. Baula.

Cicle inicial

- Arànega, Mercè: Els drets i deures dels infants. Col·lecció drets i deures. Ed Edebé 2002.
- Col·lecció: Tot llegint. Ed Onda.
- Pinta'm un somni. Ed Serres.
- Martí i Pol: Per molts anys. Ed Barcanova.
- Renada Mathieu. Han caçat la lluna. Ed Bromera.
- Norac, Carl: Monstruo no me comas. Ed. Bàrbara Fiore. 2006
- Ramos, Mario: Sóc el més ben plantat. Ed. Corimbo. 2007
- Baltscheit, Martín: El león que no sabia escribir. Ed. Lóquez. 2006
- Casas i Agustí, Lola: Ernest. Col. Serre. Ed. Rba Libros. 2007
- Simeon, Jean-Pierre: Un poema para curar a los peces. Ed. Kokinos. 2006
- Tan, Shaun: L'arbre vermell. Ed. Bàrbara Fiore. 2007
- Wormell, Christopher.: Dents, cues i tentacles. Ed. Joventut. 2006

Cicle mitjà

- Col·lecció: Cucanya. Ed Vicens Vives.
- Col·lecció: El alfabeto solidario. Oxfam-Intermón.
- Col·lecció: Peripècies. Sèrie vermella. Ed La Galera.
- Col·lecció: I què? Ed La Galera.
- Col·lecció: Sopa de llibre. Sèrie vermella. Ed Barcanova.
- Col·lecció: El Micalet galàctic. Ed Bromera.
- Molist, Pep: Llàgrimes de cocodril. Sèrie Vermella. Ed. Baula. 2006
- Prats, Joan de Deu: Barbaverd, el pirata. Col. Vaixell de Vapor. 1998
- Preller, James: El monstre Golafre. Col·lecció Detectiu Puzzle. Ed. Baula. 2005
- Fernández Paz, Agustí: L'escola dels pirates. Ed. Edebé. 2005
- O'Callaghan i Duch, Elena: El color de la sorra. Ed. Baula. 2005
- Col·lecció: Contes d'arreu. Publicacions de l'abadia de Montserrat.
- Col·lecció: Ala delta. Sèrie Blava. Ed. Baula.

Cicle superior

- Col·lecció: El Miquelet Galàctic. Ed Bromera.
- Col·lecció: Ala Delta. Ed Baula (Català).
- Col·lecció: Ala Delta. Edelvives (castellà).
- Colección: Alfabeto solidario. Ed Oxfam-Intermón.
- Colección: Historias de misterio y terror. Ed Timun Mas.
- Món Meravellós. Biblioteca Interactiva. Ed Cruïlla.
- Sirra i Fabra, Jordi: Les mil i una nits (...o gairebé). Ed. Edebé. 2006
- Dahl, Ronald: Històries de fantasmes. Col·lecció Columna Jove. Ed. Columna Edicions. 2001
- Jonarkovic, Sujetlan. Gran libro de retratos de animales. Ed. Oqo. 2006
- Brightfield, Ricard. L'ombra mortal. Col·lecció tria la teva aventura. Ed. Timun Mas. 1987
- Cabal, Ulises: El misterio de la ciudad submarina. Col·lecció Ala Delta. Sèrie Verda. Ed. Luis Vives. 2006
- Domínguez, Carlos Guillermo: La casa del pánico. Ed. Edebé. 2005

Pares i mares.

- E. Pujol. Valors per a la convivència. Ed. Parramón.
- C. Nitsch. Límites a los niños, ¿Cuándo y cómo? Ed Médici.
- B. Tierno. La educación inteligente. Temas de hoy.
- J. Corbella. Una relació: pares i fills. Ed. Columna.
- M.L. Ferrerós. Ensenya-li a veure la tele: la guia útil per ensenyar als teus fills a veure la televisió. Ed. Planeta.
- J. Portell. M'agrada llegir: com fer els teus fills lectors. Ed. Ara llibres.
- H. Braum. ¡No apagues la luz!: cómo tratar el miedo y la inseguridad. Ed. Oniros.
- U. Ehrhardt. Guía para madres que trabajan. Ed. RBA.
- Saber dir no: per què és important dir no als teus fills. Ed. Empúries.
- H. Braum. ¡Sentado me aburro!: Como tratar la hiperactividad y la falta de atención. Ed. Oniros.
- No hay padres perfectos: el arte de educar a los hijos sin angustias ni complejos.
Ed. Crítica.
- E. Fernández. Planeta ESO. Ed. La Campana.

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

Ajuntament de L'Hospitalet